

maatte Lovgivningen vel ogsaa kunne gjøre en Forandring deri. Men hvad Bevillingerne angaar, er det i sin Tid oplyst for Stantsudvalget, at de Bevillinger, som i Anledning af Thronskiftet bleve konfirmerede ved Regl. Resoluktion 24de Februar 1865, kun lyde paa indtil videre, og jeg mener nu rigtig nok, at naar denne midlertidige Tilstand har faaet Lov til naantastet at vare i henved 8 Aar, saa har den allerede vaeret ikke saa kort.

Hertil kommer fremdeles, forsaavidt angaar det af disse Blade, for hvilke denne Rettighed har størst Betydning, nemlig den Berlingste Tidende, at den tidligere Eier af dette Blad, paa hvis Navn Bevillingen af 1865 lyder, nu er afgaaet ved Døden, saa at man ialtfald ligeover for dette Blad kan hevege sig med fuldkommen Frihed uden at tage Hensyn til nogen Bevilling, da der ikke er nogen saadan. Mit Forslag holder sig iøvrigt saa nær som muligt til det Bestaaende, det gaar kun ud paa at skaffe Staten en Indtægt, og dette søges opnaaet derved, at der aabnes en almindelig Udgang til at erholde Ret til Dptagelsen af de omhandlede Kundgjørelser ved at gjøre Bud om den Afgift, man vil give. Det vil saaledes ses, at der Intet er til Hinders for, saafremt dette Forslag gaar igjennem, at de nuværende Indehavere af Rettigheden beholde den, nemlig naar de gjøre Bud, som af Ministeren synes at være antagelige, og jeg vilde for mit Vedkommende ønske, at det maatte gaa saaledes, thi jeg synes, at det vilde være naturligtst, om Kundgjørelserne bleve, hvor de ere, navnlig da der, saavidt mig bekjendt, aldrig har været nogen Klage med Hensyn til den Maaade, paa hvilken vedkommende Bladudgivere optage Kundgjørelserne; jeg tror i alt Fald ikke, at der for de Embedsmænds Vedkommende, fra hvilke Kundgjørelserne komme, har været nogenlunde Anledning til Klage.

Der kan selvfølgelig være forskjellige andre Maaader, hvorpaa man, naar man overhovedet kommer ind paa denne Sag, kunde tænke sig en Ordning tilveiebragt, og jeg tvivler ikke om, at saadanne Forslag ville fremkomme, navnlig da den ærede Forsamling, saavidt jeg maa sige, tæller ikke mindre end 9 Journalister i sin

Milde; men jeg har som sagt anset det for min Opgave at holde mig saameget som muligt til det Bestaaende og kun sørge for, at det kunde komme en Indtægtskilde frem. Jeg skal forelobt indskrænke mig hertil.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Dagsordenen er hermed udtomt.

Udvaldet af det Omvalg, som blev foretaget, paa et Medlem til Udvalget angaaende „Forslag til Lov, sigtende, til at fremme Lehus, Stambuses og Fideikommisgodsers Overgang til fri Fordeendom“ har været følgende: Der afgaves ialt 83 Stemmesedler, og afgjort Fler-tal var saaledes 42. Valgt blev G. Hansen med 42 Stemmer, Klein havde 22, og S. G. D. Müller 19 Stemmer.

Fra Landssthingets Formand har jeg modtaget „Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn“ og „Forslag til Lov indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende den i Sagt- lov for Færøerne af 9de Febr. 1854 § 10 foreskrevne Fredsløsning af Fuglebjerg m. m.“ i den Form, hvori disse Lovforslag ere vedtagne af Landsstinget, med Begjæring om, at de her maa blive forelagte. Forelæggelsen sker herved.

Folkethingsmændene for Præsto Amts 4de Valgkreds (Frølund), Solbæl Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen), Maribo Amts 5te Valgkreds (Olsen) og Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Rugaard) have underrettet mig om, at de agte her i Thinget at indbringe „Forslag til Lov indeholdende Forandring i Loven af 24de April 1868 om Udvidelse af det jydskke Jernbanenet“.

Fra Krigsministeren har jeg modtaget et Antal Exemplarer af en Beretning om Hærens sælles Undervisningsanstalters Virksomhed i 1870—71. Exemplarer ere omdelte.

Gjennem det ærede Medlem for Velle Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) er indleveret et Andragende fra Chr. Krøig i Sarild, hvori han anholder om Understøttelse som afstediget sleavigt Bestillingsmand. Andragendet vil efter det nævnte ærede Medlems Begjæring blive henvist til Stantsudvalget.